

Manus Elin Svipdag-projektet

"Av ljus är du kommen..."

Scen	Dialog	Sång
SCEN 1		
Bäckagård 1 Hem för dementa	En sjuksyster Elin Svipdag? Hon sitter där inne... Hon har suttit där sen frukost. Nej, hon är inte dålig... inte sämre än vanligt. Britt Går det bra att komma in? Går det för sig att göra ett besök? Sjuksystern Ja, visst, absolut! Jag menar vänta dig inte för mycket bara. Elin får sina ljusa stunder... men för det mesta är hon... Britt Inte i denna värld. Men hon väntar mig. Så kom vi överens sist när jag lämnade henne. Sjuksystern Ska jag ta blommorna? Jag kan sätta dem i en vas! Så kommer jag över till er sen... Britt Ja... Tack! <i>Går in på scenen där Elin sitter. Folk runt omkring henne börjar röra på sig. Patienterna rör sig stapplande, släpar fötterna efter sig, mumlar – alla i mun på varnadra. Doktorer och sköterskor rör sig snabbare. De samlas i mitten och utbyter meningar om de sjuka. De intagnas rörelser övergår till en slags unison dans. Allas röster eskalerar till ett crescendo – kören fyller i. En Ängel står bakom står bakom Elin... Ängeln höjer armarna och ljuden tonar långsamt bort... byter plats med sång från kören – "Halleluja"</i> Doktorn Ja, som ni förstår har Elin, Severina Svipdag, drabbats av åderförkalkning. Under 1700-talet i Frankrike, då man reagerade på dessa symptom kallade man detta idioti eller galenskap. Vetenskapen har nu, med mer kunskap gett en ny beteckning på symptomet, nämligen demens. Benämningen demens stammar från det latinska orden de = som betyder bort/från och mens=förstånd/sinne. Demens visar sig när man glömmer det mest elementära här i livet och behöver hjälp och omsorg. Man	"Halleluja" "Du har en vän i mig"

	glömmer hur man äter eller att man ska äta. Man glömmer at sköta sin hygien, att kamma sig. Och kan ibland inte avgöra om ett klosettbesök är av nöden. Man kommer helt enkelt inte ihåg hur man gör. Då måste samhället träda in. Vetenskapen har dessvärre inte kommit så långt inom området... vi trevar oss fram. Just nu verkar det inte finnas något direkt botemedel. Därför får vi hålla dem här. Ni skall se. Om inte fru Elin minns er ska ni inte ta illa vid er. Ett av symptomen är att man har svårt att minnas närliggande händelser, men bättre minns livet som ligger längre bak i tiden. Man går i barndom. Britt Ja, tack snälla doktorn! Det där berättade ni för mig när jag var här sist! Doktorn Jaså... gjorde jag?! Det har då alldeles fallit ur minnet... Förlåt! <i>Britt slår sig ner vid Elins sida</i> Britt Hej, Elin! Ser du vem som har kommit att hälsa på dig? Jag har med mig lite blommor till dig. Syster kommer snart med dem... skulle bara sätta buketten i en vas åt dig! <i>Elin stirrar stint, till synes frånvarande framför sig. Vänder sig mot Britt utan en min.</i> Britt Det var väldigt trevligt förra gången jag var här... Vi drack kaffe och du berättade om hur du har det här... att alla är så väldigt rara mot dig... tar väl hand om dig! Du sa att ni ofta går ut och går i parken här. Att den påminde dig om din trädgård hemmavid... Att blommorna erinrade dig om målningar som du gjort... Kommer du ihåg det. Jag skulle kunna ta dig med ut till havet en dag då vädret tillåter. Nu är det så illa som aldrig förr. Vi har en riktigt tråkig försommar... regn, blåst... Vill du ha en kopp, kanske? Elin <i>(lyssnar till Britt och skiner plötsligt upp)</i> Mor! Har mor kommit och hälsat på mig! Håll min hand! Ska vi gå ut och gå? Jag tror inte jag orkar riktigt... De är så förfärligt elaka mot mig! Och maten kan jag bara inte äta. Den smakar ingenting och tallrikarna ser så tråkiga ut... Mor? Håll min hand! Britt <i>(tar hennes hand)</i> Så ja, så ja... Jag är inte mor! Det är Britt som kommit för att hälsa på dig! Din vän... Britt! Kommer du inte ihåg? Kören sjunger "Du har en vän i mig"	
--	---	--

SCEN 2		
Barndomen	<i>Elin förvirrad sitter och minns</i> Elin Vådlig är färden på livets hav – Lyckan sitter och styr – Varthän vi ofta ej vet. Det var min födelsedagsvers... Jag tyckte aldrig om den! Ändå har jag varit så bunden vid den. Den har följt mig genom livet, fått mig att ägna många tankar. Far var en rikt rustad person! God och glad, räckte till för alla som kom i beröring med honom. Han tog ofta vita, glänsande pappersark med sig hem. Jag fick använda dem att teckna och måla på. Han berättade om all äventyr han varit med om. Det och annat från barndomen fick min fantasi i rörelse. Min far kunde berätta så att jag såg och förstod sammanhangen. Det kom ofta ner på pappas ark. Jag älskade att teckna. När jag ser tillbaka ligger där ett soligt, rofyllt skimmer av levande, verklig livssaga över min barndom En dag i ruskig grå november. Jag var fyllda sju år och på väg hem från skolan. Då kommer min farbror mig till mötes och sa. Pappa är död! Vid pappas begravning när prästen uttalade –"Av jord är du kommen... Greps jag av en oerhörd protest som växt sig starkare med åren... Blommor fick vi aldrig bryta hur som helst, fastän på sommartid smyckades hemmet med doftande löv och blommor. Nattviol, blålocka, prästkrage och blommor ifrån trädgården. Det var mor som smyckade vårt hem i ljusets färger. Blommor och hela naturen blev ett rikt fält att teckna och studera ur. När min mor lämnade detta jordeliv... fylldes rummet av en upphöjd stillhet... Som en katedral fylld med naturens lovsång. Då förstod jag... Av ljus är du kommen – till ljus ska du åter varda!	"Härlig är sommaren"
SCEN 3		
Krigsbarn	<i>Mitt emellan kören springer en liten pojke. Han har bara långkalsonger på sig och är smal och tanig. Han skriker ord på finska och är hysteriskt ledsen... Efter springer Johan, Elins man, och jagar pojken. Johan är upprörd, svett och röd i ansiktet</i> Pojken Olen nälkäinen! Haluan ruokaa ... miksi emme syö täältä? Olen niin nälkäinen, että minä kuolen! Ruotsille pääsimme turvassa ... mutta älä koskaan syö täältä! Haluan ruokaa! Haluan ruokaa! <i>Jag är hungrig! Jag vill ha mat... varför äter vi inte här? Jag är så hungrig att jag kommer att dö! Till Sverige kom vi för att få trygghet... men här äter man ju aldrig! Jag vill ha mat! Jag vill ha mat!</i> Johan Nu får det vara slut på det här...! Jag orkar inte med det här springandet... jag orkar inte höra på det här gastandet. Han skriker ju så man kan få för sig att han blivit stungen... <i>Får tag på pojken och håller honom hårt i armen</i>	

	Är du riktigt klok du, va?! Nu ska jag bli man för att du kommer ur huset, sen får tanten Rex säga vad hon vill. Man kan ju inte ha en sån i möblerade rum! Vad är det du skriker om? Va?! Pojken <i>(gråter)</i> Haluan ruokaa! Haluan ruokaa! Haluan ruokaa! Haluan ruokaa!!!! Elin <i>(står handfallen)</i> Om man bara hade begripit vad han säger... Vad är det du vill? Vad är det för fel att vara här...? Nej, jag får försöka få Fru Rex att ta tillbaka honom! <i>Pojken förs bryskt ut av Johan. Fru Rex kommer in med tre ungdomar som har varsin resväska i handen och en lapp med sina namn runt halsen. De två pojkarna håller var sitt instrument i handen, altfiol och cello. Flickan ser väldigt ledsen ut...</i> Fru Rex Det var ju stor otur att pojken som du fick dig för ett par månader sedan var så oregerlig, men han är omhändertagen nu av en annan familj. Visst förstår jag att du har ont om tid, med det har alla kvinnor som jag frågar, det är inte många som frivilligt tar sig an de här finska krigsbarnen... därför ber jag dig att åtminstone försöka!? För nu har det kommer nya barn från Finland. Jag har inte fler hem att tillfråga så jag ber dig ... <i>(Fru Rex för fram de tre med väskor och namnlappar)</i> Hjälp mig så att jag kan placera ut de små här hos er! Var barmhärtig, barnen skall ju inte behöva lida mer i denna onda värld! <i>Fru Rex lämnar och kvart blir de tre unga från Finland. De står mitt i rummet och ser helt övergivna ut.</i> Elin Jaha... välkomna då! ... Ni får ta det som det är... Ja, ni får i alla fall tak över huvudet... Vad heter du min lille vän? <i>Den äldre pojken tiger och Elin upprepar sin fråga. Elin tar lappen som hänger runt hans hals och bokstaverar hans namn</i> Elin J o r m a... är det så du heter? Jorma!? Den Yngre pojken svarar Mamma säger att han fått en bomb i ansiktet och nu hör han ingenting längre! Ja, min bror heter Jorma! Jag heter Tuomas och min syster heter Minna... Vi är från Hangö... Vet frun vart det ligger?	
--	---	--

	Elin Jaa... ingen aning! Men Tuomas... det låter ju riktigt svenskt. Jag ska kalla dig Tomas! <i>Barnen ställer upp med sina instrument och spelar och sjunger "Närmare Gud Till Dig"... på finska! I andra versen framförs psalmen på svenska av kören!</i> <i>Barnen går ut. Elin blir ensam kvar på scen</i> Elin Du är ju ändå bara hemma, hemmafru. Jag vågade inte säga nej. Jag vågade inte... Barnen från Finland skulle ju få nya hem här i Sverige, långt bort från krigets fasor. Jag hade redan ett systerbarn att ta hand om... med tvekan svarade jag ändå "Ja". Men det blev en pina! Den förste pojken var störd så jag ringde och sa att ni får ta honom tillbaka. Att jag inte visste hur man skulle... Så kom det tre små nya. All min tid gick åt till barnen. Nu var det fyra små som behövde mat och omsorg, trygghet och... kärlek. Pengar som jag lagt undan för att kunna köpa färg gick åt till mat. Barn äter förskräckligt, förskräckligt mycket... Jag gick och samlade stenar och strandbröte för att kunna skapa. För jag ville mer än att bara passa upp men någon hjälp med det fick jag inte. Alla ville ha min omtanke, ingen tänkte på mig. Jag ville få tid – men tiden fanns inte – det fick bli sena nätter... Inte någon förstod hur jag kände mig! Att inte få vara med mitt måleri...	
SCEN 4		
Baka tårta	Elin I ungdomen var det tid att välja yrke. Jag ville bli något där jag kunde utnyttja det som jag fann intressant i livet. Jag vill teckna eller skriva. Det låg mig nära till hands, det låg mitt hjärta närmast! Elins mor Nu när du ska ut i livet... Ska du välja ett hederligt arbete för din försörjning! Det är viktigt att man kan reda sig själv, att var självständig! Jag föreslår att du slår in på något som ligger oss kvinnor nära. Laga mat eller kanske baka. Ja, varför inte? Konditor, det är passligt! Elin Men jag vill gärna ägna mig åt mitt måleri... Jag vill göra det som jag är duktig på! Elins mor Hur skulle det se ut? Och om du inte kan försörja dig själv så blir du bunden till någon som kan hålla dig under vingarna. Vart tar då din självständighet vägen? Elin Så jag fick anställning hos en bagare. Där var jag i flera år och lärde mig allt ifrån baka bröd till att få till en tårta	"I denna ljuva sommartid"

	eller annat bakverk. Småkakor är kanske inte så upplyftande men jag höll mig uppe med att måla på min fritid. Med tiden växte min kollektion. Elin Du målar fantastiskt fina tavlor, kära syster. Skulle vi inte kunna få låna dem att hänga på sjukhemmet där jag arbetar. Det skulle ge fröjd att de sjuka! Elin Ja... Jag lånade ut mina tavlor. En dag var jag på min systers arbetsplats att byta ut några verk mot nyare... En konstkritiker som gjorde visit hos sin sjuka mor såg tavlorna... Konstkritikern Är det ni som målat samlingen som hänger här i sjukhemmets foajé? Det må jag säga! På min ära... väldigt vackra och dekorativa! Ni måst absolut anmäla er till en konsttävling som om kort går av stapeln. Elin Ja tack... men jag vet inte... Konstkritikern Jag insisterar! En sådan talang måste beses av en bredare publik. Lämna nu in ett halvdussin verk till bedömning och jag kan nästan lova att ni kommer med på salongen! Elin Jag gjorde så och fick mina tavlor antagna! En sådan framgång... Det var verkligen inspirerande för mig! Mitt första erkännande!	
SCEN 5		
Trädgårdsfesten med Halmstadgruppen	Elin Då jag kom till Halmstad för att bosatte mig här tänkte jag... Nu har du din stora chans! Man hade ju hört så mycket om konstnärslivet i Halmstad. Konststaden Halmstad... Halmstadgruppen fanns ju! Söndrumskolonin med X:et Erixon och Reuterswärd. De var alla nära vänner till vår familj! Kände min man genom hans arbete på Hallandsposten. Kom ofta på visit – konstnärliga soaréer – som min man, Johan, brukade säga. Johan Konstnärliga soaréer... på min ära! Välkomna på kaffe och tårta i vår blomstrande trädgård! God dag, God dag, Sven... och Waldemar. Stellan... Greve Mörner tänk att få så fint främmande! Esaias... på min ära! Och bröderna Olsson! Axel, hej och hej på dig med Erik! Hela Halmstadgruppen i vår trädgård. Hjärtligt välkomna allihop!	

	Snart kommer min hustru... Hon har bakat en särdeles god tårta dagen till ära. Ja, hon är <u>så</u> begåvad... men lilla hustru. Hon målar ju också lite grand! Men bäst av allt denna dag; Solen skiner, vinden viskar bara fram... Med andra ord (<i>alla stämmer in</i>) En fantastisk sommardag! Kören sjunger BEDÅRANDE SOMMARVALS Axel Olsson Ja, visst minns man tiden i Berlin. Hela konsteuropa i omvälvning. En lycka att få ta till sig min ryske lärares Alexander Archipenkos tankar om konst och liv. Berlin var som en häxkittel av konstinriktningar... kubister, surrealist, modernister, dadaister... Ord- och bokstavsalkemister... Ha, ha, ha... Ah, vilket liv! Erik Olsson Jo... fast då tror jag ändå att Paris var snäppet värre, käre bror. Eller vad säger du Waldemar? Waldemar Lorentzon Ja, men låt oss lämna detta trötoämne därhän. Berlin... eller Paris...? På ett ut måhända! Låt oss istället minnas 1936... när vi ställde ut i London med inga mindre än Salvador Dali och André Breton. Lite svårt att inte bli influerad! Stora surrealist! Med en hel värld liggande framför deras stafflin. Elin (<i>med tårta i sin hand – har lyssnat en stund</i>) Johan Min sann nu tror jag tårtan kommit! Elin Ja, jag målar ju lite grand jag också och har som herrarna även studerat i Paris! Axel Olsson Jaså... minsann... Skulle det vara en Hermods-kurs i så fall. Ett steg i taget... som det ju heter. För den som väljer Hermodsvägen. Ja, det går ju bra att studera på korrespondens även om man bor i Paris... Ha, ha, ha. Elin Men då ni haft så tongivande inspiratörer undrar man ju varför det inte syns i era tavlor...? Blek naivism skulle jag vilja säga!	
--	--	--

	Johan Men Elin då...!? Axel Olsson Vad pratar hon för strunt? Är det inte så att frun är konditor? Kanske borde hon hålla sin konversation till det området? Tårtor gör hon alldeles förtjusande, men stanna vid det... <i>(börjar sjunga. Efter ett tag stämmer de andra gästerna in i sången)</i> En sockerbagerska det bor i staden. Hon bakar tårtor mest hela dagen hon bakar stora, hon bakar små. Hon bakar några med socker på. Och i hennes fönster hänger bagarsaker och slevar, vispar och andra kakor Och är du snäller så kan du få Men är du stygger så får du gå! Ha, ha, ha <i>Hela kören sjunger med ända fram till sista raden som Elin själv sjunger</i> Elin blir så ledsen och tar så illa vid sig att hon i detta vredesmod siktar in sin tårta mot Axel Olssons ansikte. Hon ska precis slänga i väg tårtan då åtbörden fryses och hon blir stilla precis när hon ska till att kasta. De övriga på hemmet Jaha... nu blir det kaffe! Men se en sån fin tårta... undrar vem som bjuder på den? Det ska säkert smaka! Det ska bli gott! De tar bitar ur tårtan som Elin håller i sin hand. Så gör de tills tårtan tagit slut...	
SCEN 6		
Jag blev bara Johans fru...	Johan Jaha då var jag hemma! Hallå min älskling, var är du? Elin Här... Jag sitter och målar... Jag är strax klar!	"Bedårande sommarvals" "En Sockerbagare"

	Johan Jaha, jag trodde nog att maten var klar! (<i>han går in där hon sitter och målar</i>) Nu kommer det att blir ett himla rabalder, ser du! I morgon kommer Halmstadborna att läsa min åsikt om den där Hitler. Vi har rubriksatt första sidan med stora svarta bokstäver... "Dåren Hitler söker orsak till ett världskrig..." Det kommer att ta skruv, det kommer att väcka uppseende! Kanske får man huka när man går till redaktionen i morgon... Elin Strax, strax... klar. (<i>hon går några steg bakåt för att begrunda det hon målat</i>) Nåväl... den får vila tills i morgon. Att du orkar bry dig så om världens gång. Vem vet... den där Hitler kanske är Tysklands räddning... så knappt som de har det. Han gör säkert mycket gott för sitt folk. Johan Men kära Elin! Det är just det som man vill få oss att tänka... Att de gör gott!? Bakåtsträveriets makter förstå att det enda medel med vilket makten över själarna kan behållas är att de förfäas och försoffas och bringas att okritiskt sluka alla möjliga lögner och antaganden. Det ser ju var och en som har det minsta smula intresse för... världens gång. Ett skämt som cirkulerar nu är travestin på Nazitysklands nationalsång... (han sjunger så gott han kan och högtidligt)... Dödsland, dödsland, över alles, över alles in der welt... Ja, ja... men helt ofarligt att ha dessa tankar är det inte. Det har redan kommit en rundskrivelse till redaktionen från regeringen om att visa moderation vid bedömningen av händelser och personer på kontinenten. "Pressen borde inte skriva så att Sveriges vilja att bevara neutraliteten i händelse av krig kan dras i tvivelsmål". Så är det och häromdagen kom ett meddelande telefonledes om att jag står överst på listan... Elin Johan, du måste akta dig! Man vet aldrig... Det är väl och bra att tidningen står på den lilla människans sida... men det finns ett pris! Johan Ja, ja, ja... Kan man få lite i krävan nu då? Pytt i panna hade varit gott... med inlagda rödbetor och ett par stekta ägg... Elin Rödbetorna ligger för att torka och äggen har jag använt till äggoljetempera... Jag har en idé för mitt måleri... ser du!	
--	--	--

SCEN 7	
Elin målar tavlor	<i>Britt står bakom Elin och kammar hennes hår oändligt långsamt.</i> Britt Minns du? Du gav mig en bok? En årskrönika där månad för månad beskrevs med poetiska essäer. Du hade illustrerat den med dina vackraste blomstertavlor. På omslaget den allra vackraste. Du dedikerade den till mig och skrev: Skapare! Du ger oss kraft! Du ger oss styrka varje dag! Till Kamp! Till Ljus! Till Liv! Minns du det? Elin Nej... Men jag minns att jag brukade skriva bak på tavlorna de namn jag tyckte passade åt dem... <i>Elin reser sig mödosamt upp ur stolen hon sitter i. De intagna på sjukhuset rullar upp tavla för tavla som Elin gjort... Hon går runt dem och lyssnar till viskningarna från patienterna. De viskar tavlans namn alltefter som Elin passerar dem. Kören nynnar svagt och upprepar det som Elin säger.</i> Elin Att vakna tidigt till sommarsolen... att få ny kraft för ännu en dags skapande. Milda färger... Den ständiga kampen att få harmoni i kompositionen... finna de rätta färgerna! (<i>målar liksom i luften på duken</i>) Sommarmorgon – Västkustljus... (<i>ensemble och kör viskar tavlans namn</i>) Att få vandra i Söndrumsskogen när den klär om till höstens färger! Vilken lycka att leva... Vilken lycka att söka och finna höstens alla nyanaser. Vad är väl ett höstlov? Spetsen av allt ljus i världen! Reder sin egen rörelse! (<i>åter målar hon</i>) Höstlövsdans i Söndrumsskogen (<i>ensemble och kör viskar tavlans namn</i>) När vinterns mörker lägger sig över havet... När ljuset inifrån är stakare än den dager som tränger igenom snömodd och rusk. Då ställde jag upp staffliet inomhus och satte liv i det stilla livet... Ett stilleben. Ett litet mirakel i fönsterkarmen. (<i>målar, tar ett steg tillbaka, lyssnar till viskningarna</i>) Julroser i advent 1973... (<i>ensemble och kör viskar tavlans namn</i>) Minns du den vintern. Vi hade influensa allihop... och jag låg i sängen och möter en gammal barndomsvän. Jag målade av honom som jag såg honom i mina tankar och drömmar... som jag önskade att han fanns kvar... Så ja, så ja... kom så ska du få något gott, kom så jag får klappa dig lite! Så ja, så ja... Min barndomshund Jeppe (<i>ensemble och kör viskar tavlans namn</i>) Till Kamp! Till Ljus! Till Liv!

	Elin <i>(läser långsamt en dikt hon skrivit själv)</i> Jag söker på strand vid havet. Solens smekning över vatten ser jag, stenarnas skimmer i spektralljuset. Jag lyssnar till havets sång... En sten jag finner, en sten av rosafärgad fältspat. Mjuk och sval den känns mot min kind, sval som sidenduk. Jag samlar... betraktar... lägger varsamt i korg rosen- och rökkvarts, granit, granit svartskimrande, glimmer och gnejs randad, serpentin, turmalin, ametist och blå turkos, Lava Flinta, som formats till redskap för id och strid långt bortom historien i stenålderstid... Ambra från val, som levde, när varmt hav svalande i Nord... bläckfisksköld och tänder av haj från kritans tid. Trä, där snäckor små haft hem - hårt trä, som härdats i färd på hav. Rödrostiga svärd från järnålderstid ligger spolat ur våg bland sjögräs, strandgods och tång. Som guldtopas lyser ensam bärnstenen på isbädd vid strand i februaridags sol och vind... Strandfynd och verklighet... Men ändå! dröm och saga på samma gång om vår värld och oss... Kaos av fragment... av slaggs-krot och trä av sten, av ben Skelett av fågel, av fisk	
--	---	--

	skörd, genom våg och vind, från hav på strand ting utan värde som trasats och trampats... ting utan värde...! <i>En figur kommer fram där Britt nu återupptar kammandet av Elins hår</i> Elin Är det mor? Mor lilla!? Britt Nej... det är en sagofigur... En dröm... En ängel... Kanske en ängel just! Elin En ängel – så vackert! Vad vill du oss? Ängeln Jag är musikens ängel! Svävar genom tomma rum och tar boning i människornas öron till deras behag... Elin Så obeskrivligt ljuvt. Slå dig ner i mitt öra då... Viska... Ängeln Vad vill du lyssna till Elin? Elin Nu är det gott att leva! <i>Kören sjunger "Nu Är Det Gott Att Leva"</i>	
SCEN 8		
Elin kommer med på berömd utställning	Elin Min första utställning i Stockholm. Galleri Modern och året är 1955. Med glädje och förtjusning hade jag sett fram emot att visa mina tavlor för Stockholmspubliken... Och det kom gott med folk till vernissagen <i>Folk går omkring med plastmuggar som de läppjar på. De tittar som om de synar tavlor och går både nära för att se detaljer oh tittar på dem på avstånd för att få ett helhetsintryck Elin står i förgrunden och lyssnar till kommentarerna</i>	

	En galleribesökare Spännande, spännande. En annan galleribesökare Härligt att Galleri Modern äntligen vågar visa kvinnlig konst. Förtjusande! Ett steg framåt för hela Stockholms konstetablissemang. Det här kommer att ge eko ut över hela konstsverige! En tredje galleribesökare Ja, ja... spretigt! Utan mognad... men champagnen smakade gott... smakade mer. Nu undrar man bara om kleti och pleti ska få hänga här i framtiden? <i>En fjärde galleribesökare som råkar vara förste intendent Ragnar Hoppe vid Nationalmuseum i Stockholm. Han har en vän med sig...</i> Vännen: Nå vad säger ni, Herr Hoppe? Ert ord väger tungt! Ni är ju ändå intendent vid Nationalmuseum... Ragnar Hoppe Nu får du väl ändå sluta! Kalla mig Ragnar... det har jag ju bett er om hundra gånger! Ja, vad säger man? Jo, jag säger så här: Elins konst har många beröringspunkter med dagens moderna konst. Men den har kommit till vid sidan av allfartsvägen. Hon tillhör inte någon skola, riktning eller grupp... Egenartade föremål från Hallands vindpinade kust med dess fascinerande luftsyner... De framträder bäst i hennes stenmosaik... Håller du med!? Vännen Visst gör jag det... Ragnar! <i>Fram till Elin kommer en amerikans regissör. Han har redan plånboken i högsta hugg...</i> Regissör Georg Seaton On my honor! Highest adorable products... paintings! Sorry! My name director Seaton. I just finished my work with The Country Girl, a film with Grace Kelly and Bing Crosby in the lead! Is in Stockholm to advertise it. And then I ended up here ... It would be my pleasure to buy one of your works to bring back to the States ... Please, tell me how to do! <i>En annan person kommer upp mot Elin. Det är en annan regissör men från Frankrike. En bestämd herre vid namn Monsieur Bourgoin</i>	
--	---	--

	Monsieur Bourgoin Oui, désolé ... Je viens d'entendre mon collègue M. Seaton acheté une peinture de Madame. Nous Français ne voulons pas être pires (tar hennes hand) Directeur Bourgoin! - Non, non ... Je veux promettre. J'adore les produits de Madame ... Magnefika! Et prêt à alléger le portefeuille moi aussi. J'aime particulièrement les grandes œuvres qui traînent ici dans le hall à côté de ... Peut-être que mon français est trop difficile à comprendre! Laissez-moi essayer en anglais ... Maybe my French is too hard to understand !? Let me try in English ... <i>Ja, ursäkta... jag hörde just att min kollega Monsieur Seaton har köpt en tavla av madam. Vi fransmän vill inte vara sämre (tar hennes hand) Regissör Bourgoin! – Nej, nej... det vill jag lova. Jag är utomordentligt förtjust i madams alster... Magnefika! Och är villig att lätta på plånboken även jag. Jag har särskilt förtjust mig i de stora verken som hänger här i salen bredvid... Kanske är min franska för svår att förstå!? Låt mig försöka på engelska...</i> <i>Hallandspostens Rune Gunnarsson antecknar i sitt block medan han funderar högt.</i> Rune G Elins verk kännetecknas av mystik! Mystik innebär som regel något fördunklat och förborgat – och visst ligger det något av ett dunkelt ljus över hennes tavlor men grundinställningen är ljus och glädje. På vägen genom livet vandrar vi under mörka valv men hos Elin Svipdag finns en ljusets port, ibland nära, ibland långtifrån. Men porten finns där alltid som uttryck för en personlig uppfattning, en personlig tro! <i>Scenen löses upp</i> <i>Sång: ALLT HAR EN MENING</i>	
SCEN 9		
Elin och Johan	Elin Jag saknar honom så, alla åren vi gick här och nötte på varandra, alla åren med onda ord. Och nu är han borta. Han kommer aldrig in genom dörren igen. Hans röst skall inte höras längre. Det kanske blir bra så. Att få leva mitt eget liv. Men jag skall måla en stor tavla. Jag skall måla en tavla av Johan. Jag skall försöka fånga blicken som ser på mig. Så skall jag hänga den där på stora väggen. Så ses vi var dag. Så skall jag göra! <i>Kören nynnar "Halleluja" under scenen</i>	

SCEN 10	
Regnbågen Utställning på café	Fru Andersson Jag mötte Fru Elin Svipdag häromdagen. Jag sa att jag läst i Hallandsposten om hennes fina utställning i Stockholm! Jag gratulerade henne och så passade jag på att fråga om hon kanske kunde tänka sig att hänga några tavlor i min sons nya konditori; Regnbågen? Elin sa att det var bara att komma ut och hämta några tavlor... Fru Anderssons son Ja ha, vad får det lov att vara här då? En Fru Jag skulle vilja beställa en tårta till min mans födelsedag. Kan ni skriva på tårtan; Herbert 55 år... och kanske ett grattis också? Fru Anderssons son Det ska gå alldeles utmärkt! Frun Jag ser att ni har Elin Svipdag hängande här på konditoriet. Det känns i allra högsta grad opassande. Det är min åsikt! Såg hennes utställning i Stockholm och nu ska hon degenereras till att hänga på ett simpelt fik... Fru Anderssons son Åh ja, åh ja... Var det Herbert...? En herre i kön Ja, förlåt om jag lägger mig i! Det är så trevligt med hennes tavlor på väggarna här. Det liksom lyser upp! Bildningens ljus... Frun Jag vill inte förringa det... Men vill man komma någonstans som konstnär ska man nog välja sina sammanhang. Elin Svipdag är en etablerad konstnär! Har själv flera av hennes verk hemma... Fru Anderssons son Ja, då ska tårtan vara klar som till torsdag. Blir det bra så...?

	Herrn i kön Det är fasligt vad det ska tyckas och tänkas... Men sticker man ut hakan så får man kanske räkna med att någon vill jabba mot den. Jag tycker tavlorna är fina! Fru Anderssons son Ja, tack! Vad får jag lov att hjälpa min herre med? Herrn i kön Jag vill ha en slät kopp kaffe jag, tack!	
SCEN 11		
Bäckagård II	Elin Då dagen kommer då jag inte kan skapa mer, då vill jag inte vara med, när handen inte kan föra pennan till mina morgonteckningar. När färgerna inte längre kan blandas till de rätta nyanserna... När min rygg inte kan böjas för att plocka vackra stenar till nya konstverk och jag inte kan njuta av allt vackert som finns omkring mig... Då vill jag inte vara med längre! Så tänker jag. Det finns onda och det finns goda dagar. Precis som det finns onda och goda människor. Dagarna som kommer då jag inte kan blanda de nyanser jag vill och doppa penslarna för att föra färgen till duken och skapa... De dagar finns jag inte... den dagen finns jag inte mer!	"Brams vaggvisa"
SCEN 12		
	Britt <i>(Talar till Elin som befinner sig i ett tillstånd av livlöshet)</i> Trädgård, blommig i eftermiddagens juli-sol. Trädgården som jag sett med höstliga fröställningar och vinterrosor, med vår i rabatterna. Det var din trädgård. Du skrev dina texter till dina bilder, du plockade sten vid stränderna för att lägga känslor och tankar i cement. Du målade, inte för att sälja, utan för att skapa det du såg i ditt inre, som jag som betraktare, fick tolka efter min förmåga. Du gav mitt barn en teckning, teckningar som alltid låg utspridda på ett stort bord, dina morgonmålerier som du började dagen med. Mitt barn ville inte ha den, de ser elaka ut, dina tavlor ... Då gick du till ett annat rum och kom tillbaka med en liten statyett av en häst. Då får du denna istället... Du och jag vi älskade Chagall, då jag sett en utställning av hans konst och jag gav dig utställningsmaterialet, så tog du fram konstböcker om honom, och vid denna kaffestund fördjupade vi oss i honom. Du var den sakkunniga och jag den ivrigt lyssnande. Chagall skulle veta, att där satt en ung och en äldre dam och småskvallrade om honom och hans kvinnohistorier. Jag såg om hans utställning vid ett senare tillfälle, då gick du med mig i tankarna och jag såg tavlorna och	"Snart blir det sommar igen"

	upptäckte detaljer, som du pekat på. Du fick mig att anmäla mig till en vävkurs. Du visade mig förlagor till flamskvävnad och ryamattor, som erkända textilkonstnärer köpt in och upptäckte att det var inte så enkelt att översätta konst till väv. Du fick mig att plocka stenar för att forma stentavlor i cementen, det var inte så lätt. En journalist Rune Gunnarsson Jag söker Fru Svipdag! Kommer med goda nyheter som jag tänkte vara först att få framföra! Britt Lite sent... tyvärr! Rune Gunnarsson Jo, det är nämligen så att Statens museum for kunst i Köpenhamn har köpt in en av fru Svipdags tavlor... Så nu är hon representerade både i Stockholm och Köpenhamn! Fantastiskt, tycker jag! Britt "Av ljus är du kommen – till ljus ska du åter varda" (går ut...) Sjuksystem (kommer in med blommorna i en vas) Vad ska jag sätta den här vackra buketten? Ingen svarar henne... Hon sätter vasen med blommor framme på scenkanten... Kören går fram mot publiken så att de kommer framför Elin. Bara blommorna står kvar i förgrunden. Kören sjunger: "Snart blir det sommar igen"	
--	--	--